

AWIV-2018 - Toelichting

Toelichting op het gebruik van de AWIV-2018

Deze Toelichting is openbaar, maar maakt geen onderdeel uit van de Overeenkomst. Bij twijfel over de betekenis of uitleg van de AWIV-2018 kan wat in deze Toelichting staat mede bepalend zijn. De Toelichting doet geen afbreuk aan wat Partijen in een concreet geval zijn overeengekomen.

1. Algemene inleiding

1.1 Doel van de AWIV

In het kader van deze Toelichting worden de “Algemene Waterschapsinkoopvoorwaarden voor Leveringen 2018” kortheidshalve als “AWIV” aangeduid.

De AWIV bieden een eenvormige set van algemene voorwaarden voor koop- en leveringsovereenkomsten tussen Koper (het waterschap) en derden.

Bij het opstellen van de AWIV en deze Toelichting zijn de Algemene Rijksinkoopvoorwaarden (ARIV), als uitgangspunt gebruikt.

1.2 Wijzigingen in de versie 2018 t.o.v. de versie 2016

Daar waar in de AWWODI-2018 de belangrijkste wijzigingen zijn ingegeven door de AVG, is dat niet het geval bij de AWIV. De wijzigingen in de AWIV-2018 zien met name op de correctie van verschrijvingen en onjuiste verwijzingen. Daar waar in de AWWODI-2018 een volgorde in artikelen is gewijzigd, is deze wijziging in de AWIV-2018 gevolgd. Voor wat betreft de AVG is met artikel 4.5 een artikel opgenomen.

1.3 Gebruik van de AWIV

Om de AWIV van toepassing te kunnen laten zijn, moeten ze nadrukkelijk van toepassing worden verklaard in de bijbehorende Overeenkomst, offerteaanvraag of aanbestedingsdocument. Zowel bij een aanbesteding als bij een onderhandse offerteprocedure verdient het aanbeveling een exemplaar van de AWIV samen met de overige aanbestedingsdocumenten (en indien van toepassing: het concept van de Overeenkomst) naar de inschrijvers of geselecteerde aanbieder(s) te sturen of te publiceren.

De AWIV zijn in beginsel bedoeld voor alle vormen van aankoop en levering van (stoffelijke) zaken, waaronder ook huur, huurkoop en leasing (al dan niet met koopoptie). Voor automatiseringsopdrachten zijn de AWBIT 2016¹ beter geschikt en voor alle vormen van dienstverlening de AWWODI-2018. Als er sprake is van een combinatie van diensten en leveringen verdient het aanbeveling om zowel AWWODI als AWIV van toepassing te verklaren.

1.4 Afwijking van de AWIV

In uitzonderingsgevallen kan van de AWIV worden afgeweken, waarbij de afwijkingmogelijkheden zoals aangegeven in deze Toelichting als uitgangspunt gelden. Het verdient aanbeveling om in een dergelijk geval contact op te nemen met de juridische afdeling van het betreffende waterschap.

1.5 Suggesties/vragen

Het blijft van belang de AWIV actueel te houden en waar nodig verder aan te passen aan nieuwe inzichten van de gebruikers. Voor daarmee verband houdende suggesties of vragen kunt u een e-mail sturen aan: inkoopvoorwaarden@uvw.nl.

2. Artikelsgewijze toelichting

Hierna wordt een aantal artikelen toegelicht. Een aantal artikelen spreekt voor zich, hiervoor is geen toelichting opgenomen.

¹ Naar verwachting wordt de AWBIT-2016 eind 2018 gewijzigd.

Hoofdstuk I – Algemeen

Artikel 1 Begrippen

In de AWIV is in artikel 1 een aantal begrippen gedefinieerd. Daarmee wordt aangegeven dat waar in de voorwaarden een dergelijke aanduiding met een hoofdletter wordt gehanteerd, daaraan de betekenis moet worden toegekend zoals in artikel 1 is omschreven. Hetzelfde geldt voor het gebruik van deze begrippen in de overeenkomsten.

Bij het begrip “Werkdag” wordt verwezen naar de Algemene termijnenwet. De algemeen erkende feestdagen uit de Algemene termijnenwet zijn: Nieuwjaarsdag, Christelijke tweede Paas- en Pinksterdag, de beide Kerstdagen, Hemelvaartsdag, de dag waarop de verjaardag van de Koning wordt gevierd en de vijfde mei. Ingeval een Overeenkomst wordt gesloten met een buitenlandse wederpartij is het raadzaam zeker te stellen dat, nu die Partij mogelijk andere erkende feestdagen gewend is, er geen verwarring ontstaat over welke dagen van toepassing zijn.

Het begrip “Partij” kan zowel betrekking hebben op Koper als Leverancier. De context waarin het begrip wordt gebruikt moet daarom zorgvuldig worden gezien.

Uit de definitie "Personeel van Leverancier" volgt dat het daarbij niet alleen gaat om personen die bij Leverancier in dienst zijn, maar ook om personen die hij uitsluitend ter uitvoering van de overeenkomst inhuurt of anderszins inzet, de zogenoemde "hulppersonen" bijvoorbeeld bij onderaanneming. Dergelijke hulppersonen zijn dus ook gehouden aan de verplichtingen die zijn genoemd in artikel 8 (geheimhouding) en 13 (aansprakelijkheid).

Artikel 2 Toepassing

De bepaling dat wijzigingen schriftelijk moeten zijn overeengekomen, houdt in dat het aangeven van een wijziging op zichzelf niet voldoende is, maar dat deze wijziging ook uitdrukkelijk door de andere Partij moet zijn aanvaard, hetzij door ondertekening, hetzij door het bevestigen daarvan.

In deze context kan onder “schriftelijk” ook worden verstaan via de elektronische weg zoals beschreven onder artikel 7.2.

Hoofdstuk II – Uitvoering van de overeenkomst

Artikel 3 Levering

Uitgangspunt is dat de Producten door Leverancier worden afgeleverd op de overeengekomen plaats van bestemming en dat Leverancier alle kosten en risico's draagt die verbonden zijn met het vervoer van de Producten daarheen. Daarin zijn dan begrepen - indien van toepassing - het vervullen van douaneformaliteiten alsmede de betaling van daaraan verbonden kosten en belastingen (zoals BTW) en overige heffingen voor invoer in het land van bestemming. In de terminologie van de internationale kamer van koophandel (ICC) heet een dergelijke Levering “franco inclusief rechten” (ook wel afgekort als DDP, “Delivered Duty Paid”). Een Levering DDP geeft de maximaal mogelijke verplichtingen van Leverancier aan.

Indien bepaalde kosten echter niet in de koopprijs zijn begrepen en separaat worden doorberekend aan Koper, moet dit expliciet in de Overeenkomst worden opgenomen. Hetzelfde geldt indien Leverancier niet in staat is voor het vervoer van de Producten zorg te dragen en de organisatie daarvan aan Koper wenst over te laten. In een dergelijk geval zal Leverancier waarschijnlijk “af fabriek” (ook wel afgekort als EXW, “Ex Works”) willen leveren. Levering EXW betekent dat Leverancier juridisch gezien heeft geleverd wanneer hij in zijn fabriekspand de Producten ter beschikking stelt van Koper. Levering EXW behelst aldus minimale verplichtingen voor Leverancier en Koper moet alle kosten, en risico's, dragen die verbonden zijn aan het ophalen van de Producten bij het fabriekspand van Leverancier. Aangezien Koper dan ook de risico's voor schade of diefstal van de Producten tijdens het vervoer draagt, moet terughoudend worden omgegaan met het accepteren van een Levering EXW.

Alle leveringstermijnen voor de Levering van de Producten zijn aan te merken als "fatale" termijnen. Dat wil zeggen dat binnen die termijnen moet zijn geleverd, bij gebreke waarvan een afzonderlijke ingebrekestelling niet meer nodig is.

Artikel 4 Verplichtingen van de Leverancier

Artikel 4 benadrukt dat de Levering zoals die in de Overeenkomst is beschreven, een resultaatsverplichting inhoudt en niet slechts een inspanningsverplichting. Het niet nakomen van de verplichting leidt onmiddellijk tot een toerekenbare tekortkoming.

Daar waar er met de levering door Leverancier persoonsgegevens worden verwerkt, bijvoorbeeld met de aanschaf van persoonsgebonden bedrijfskleding, is de Algemene Verordening Gegevensbescherming van toepassing. Artikel 4.5 verplicht Leverancier daartoe een verwerkersovereenkomst te sluiten. Er is een model-verwerkersovereenkomst, passend bij de AWIV 2018, beschikbaar voor alle waterschappen. Deze is te vinden via sharepoint > themagroep inkoop & aanbesteden > modelovereenkomsten, of op te vragen via de CPW (Contactpersonen Privacy Waterschappen) bij het Waterschapshuis.

Artikel 5 Keuring

Desgewenst kan Koper het Product voorafgaande aan de Levering (laten) keuren bij Leverancier. Dit zal met name het geval zijn bij grote en complexe leveringen. Indien Koper het Product afkeurt heeft Leverancier juridisch gezien nog niet geleverd en is er sprake van een toerekenbare tekortkoming indien Leverancier binnen de overeengekomen leveringstermijn niet alsnog Product(en) aanbiedt die wel voldoen aan de overeengekomen eisen. Overigens betekent het feit dat Koper het Product goedgekeurd heeft niet dat Leverancier dan van al zijn verplichtingen uit de Overeenkomst ontslagen is. Immers, de Keuring van het Product behelst een controle op met het oog waarneembare gebreken (zie artikel 1.4 van de AWIV). Indien die er niet zijn betekent dat dus niet dat het Product vrij is van eventuele intrinsieke gebreken die zich na Levering door het gebruik van het Product eventueel kunnen openbaren. Bij kleinere en minder complexe leveringen is een Keuring voorafgaande aan de Levering veelal niet nodig; Koper hoeft dan ook geen gebruik te maken van het recht dat hem in artikel 5.1 van de AWIV wordt toegekend om het Product te keuren. Indien Koper het Product niet wenst te keuren kan hij altijd terugvallen op de Verplichtingen die de Leverancier heeft op grond van artikel 4 indien het Product na Levering niet blijken te voldoen.

Hoofdstuk III – Verhouding tussen partijen

Artikel 6 Contactpersonen

Contactpersonen mogen alle handelingen (feitelijke en rechtshandelingen) verrichten die noodzakelijk zijn in het kader van de uitvoering van de Overeenkomst. Wijzigingen van de Overeenkomst kunnen echter alleen worden overeengekomen tussen de personen die de Overeenkomst hebben ondertekend dan wel door hun rechtsopvolgers en/of daartoe specifiek gevolmachtigde personen.

Artikel 7 Wijze van kennis geven

Kennisgevingen van Partijen op grond van de Overeenkomst worden schriftelijk gedaan. Het is meer en meer gebruikelijk dat in het berichtenverkeer tussen Partijen gebruik wordt gemaakt van elektronische middelen. In het bijzonder is daarbij e-mail een steeds meer gehanteerd medium. Kennisgevingen kunnen dan ook door middel van e-mail worden gedaan, mits wordt voldaan aan de eisen zoals neergelegd in lid 2. De tekst van dit artikellid is gebaseerd op artikel 6:227a van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 8 Geheimhouding

In het kader van de Overeenkomst kan informatie aan de andere Partij worden verstrekt die niet in de openbaarheid mag komen. In dit artikel wordt aan Partijen daarom een geheimhoudingsverplichting opgelegd. Partijen moeten deze geheimhoudingsverplichting ook opleggen aan hun Personeel. Om

misverstanden te voorkomen is het goed om vooraf duidelijk aan te geven welke informatie in ieder geval als vertrouwelijk moet worden aangemerkt.

In de Overeenkomst kan een boete worden gesteld op schending van de geheimhoudingsverplichting, hiermee kan aan Leverancier een extra incentive worden opgelegd om de geheimhoudingsverplichting na te leven. Het verdient aanbeveling om terughoudend om te gaan met het opnemen van een boetebepaling, nu deze niet in de systematiek van de AWIV-2018 past.

Het staat partijen vrij om in de overeenkomst nadere afspraken over Geheimhouding te maken. Zo kan het wenselijk zijn om een maximale termijn te verbinden aan de geheimhoudingsverplichting.

Hoofdstuk IV – Financiële bepalingen

Artikel 9 Prijzen

Uitgangspunt is dat de prijs voor het Product alle kosten omvat tot en met de aflevering, zodat Koper naderhand niet voor verrassingen komt te staan. Dit uitgangspunt sluit aan bij de leveringsbepaling van artikel 3.1 van de AWIV (zie de toelichting in dat verband). In voorkomende gevallen kan van artikel 3.1 en 9.1 van de AWIV in de Overeenkomst worden afgeweken.

Artikel 10 Facturering en betaling

De overheid wil bevorderen dat facturen zoveel mogelijk elektronisch worden ingediend en verwerkt. In dit kader heeft de overheid gekozen voor het uitgangspunt dat facturering elektronisch dient plaats te vinden. Alleen indien dit, in voorkomend geval, niet mogelijk of onwenselijk is, kan facturering schriftelijk plaatsvinden.

Het recht op betaling ontstaat na Levering (zie artikel 3.5) en ontvangst van de (juiste) factuur die voldoet aan de gestelde eisen.

Betaling dient op zo kort mogelijke termijn te geschieden, doch uiterlijk binnen 30 dagen na ontvangst van de factuur. De betalingstermijn van 30 dagen is een wettelijke termijn (zie artikel 6:119b, lid 2 en lid 5 van het Burgerlijk Wetboek), waarvan alleen in uitzonderingsgevallen kan worden afgeweken. Indien de factuur niet voldoet aan het bepaalde in de Overeenkomst, dan moet er met bekwame spoed een nieuwe factuur worden opgevraagd. De betalingstermijn vangt dan aan op het moment van ontvangst van de juiste factuur.

Koper is de wettelijke rente verschuldigd over het na het verstrijken van de betalingstermijn nog openstaande bedrag, en wel met ingang van de dag volgend op de dag die is overeengekomen als de uiterste dag van betaling. Het gaat hier om de rentevoet voor handelstransacties.

Daarnaast is Koper bij niet-tijdige betaling een kostenvergoeding verschuldigd. Het gaat hier om kosten ter vergoeding van verkrijging van voldoening buiten rechte (incassokosten). Leverancier moet deze kosten wel zelf vorderen en hij dient Koper daarvoor een (aparte) factuur te verzenden.

Betaling door Koper betekent niet dat Koper zich daarna niet meer zou kunnen beroepen op een schending van de verplichtingen uit artikel 4. Immers, gebreken aan het Product kunnen zich ook in een later stadium openbaren.

Artikel 11 Voorschot

Uitgangspunt is dat er geen betalingen worden gedaan voordat het Product door Leverancier is geleverd. Hierop kan een uitzondering gemaakt worden wanneer Leverancier voorafgaande aan de Levering aantoonbaar aanzienlijke investeringen moet doen. In een dergelijk geval kan Koper extra voorwaarden verbinden aan het voorschot. Bijvoorbeeld dat Leverancier bij vooruitbetalingen van meer dan € 500.000,- een kredietinstellingsgarantie "op afroep" (bankgarantie) moet afgeven. Dit is een verklaring die door een kredietinstelling op verzoek en op kosten van Koper wordt opgesteld, waarmee de kredietinstelling garandeert een bepaald maximumbedrag te betalen, indien daar aanspraak op wordt gemaakt.

Een dergelijke garantie wordt met name gebruikt als er tussen het betalen van een factuurbedrag door Koper en het leveren van het Product een lange(re) periode zit. Indien in de periode waarin Koper een voorschot heeft betaald Leverancier bijvoorbeeld failliet gaat of niet levert, dan kan Koper een beroep doen op de garantie. De kredietinstelling betaalt het voorschot dan aan Koper terug en zal dit bedrag vervolgens (proberen te) verhalen op Leverancier. De kredietinstelling eist in de meeste gevallen dat het bedrag ter grootte van de garantie op het tegoed van Leverancier wordt geblokkeerd, en loopt daardoor weinig risico. Dat brengt wel met zich dat Leverancier niet bij de gelden kan en bovendien nog een bedrag zal moeten betalen voor afgifte van de garantie. Het is dan ook aan te raden alleen bij risicovolle voorschotten een garantie te verlangen.

Hoofdstuk V – Tekortschieten in de nakoming, ontbinding

Artikel 12 Tekortschieten in de nakoming

Iedere tekortkoming in het nakomen van een verbintenis (ook wel "wanprestatie" genoemd) verplicht de Partij die niet nakomt de schade die de andere Partij daardoor lijdt te vergoeden, tenzij de tekortkoming de eerste Partij niet kan worden toegerekend. Van een tekortkoming kan pas sprake zijn wanneer een Partij in verzuim is. In het algemeen moet hij daarvoor eerst door de andere Partij in gebreke zijn gesteld.

Stappenplan in geval van toerekenbare tekortkoming:

1. Wanneer sprake is van het niet nakomen door Leverancier van een contractuele verplichting, dient Koper hem zo spoedig mogelijk schriftelijk in gebreke te stellen. Daarbij moet hij Leverancier een redelijke termijn gunnen om alsnog aan zijn verplichtingen te voldoen. Ingebrekestellen is niet nodig als nakoming op dat moment al niet meer mogelijk is of wanneer sprake is van overschrijding van een zogenoemde "fatale termijn" (zie artikel 3.2).
2. Indien Leverancier na het verstrijken van de gestelde redelijke termijn nog steeds niet heeft gedaan wat hij zou moeten doen, is hij in verzuim.
3. Komt Leverancier zijn verplichtingen dan alsnog niet onmiddellijk na, dan kan Koper het gebrekkige Product door een derde laten vervangen of herstellen op kosten van Leverancier of de Overeenkomst ontbinden en de koopprijs terugvorderen. Daarnaast kan Koper schadevergoeding vorderen wegens vertraging in de nakoming gedurende de tijd dat Leverancier in verzuim is.
4. Wanneer Leverancier in verzuim is, kan Koper nakoming vorderen (eventueel met vergoeding van de schade die hij door de niet tijdige nakoming heeft geleden) of de oorspronkelijke verbintenis omzetten in een verbintenis tot (vervangende) schadevergoeding. Koper kan er ook voor kiezen de Overeenkomst in dat geval, al dan niet samen met een vordering tot vergoeding van de geleden en nog te lijden schade, te ontbinden (zie artikel 15).

Artikel 13 Aansprakelijkheid

Schade

Onder schade wordt hier verstaan vermogensschade en ander nadeel (immateriële schade), dit laatste voor zover de wet op vergoeding daarvan recht geeft. Vermogensschade omvat zowel geleden verlies als gederfde winst. Vaststelling van de te vergoeden schade gebeurt aan de hand van het zogenoemde 'positief contractsbelang'. Hiervoor wordt de situatie waarin de schadelijdende Partij verkeert vergeleken met die waarin hij zou hebben verkeerd als de verbintenis correct was nagekomen. Voor alle duidelijkheid wordt er verder nog op gewezen dat het begrip gebeurtenis hier niet in verzekeringstechnische zin is bedoeld.

Omvang van de aansprakelijkheid

Op grond van de wet zijn Partijen in beginsel onbeperkt aansprakelijk voor schade die zij veroorzaken. In de huidige versie van de AWIV is er desalniettemin voor gekozen de aansprakelijkheid van Partijen te beperken. Daartoe is een limitering in de vorm van een staffel opgenomen. Deze methode is flexibel; de limiet voegt zich naar de overeengekomen opdrachtwaarde met inbegrip van wijzigingen die zich in de looptijd van de Overeenkomst kunnen voordoen. De limitering komt ruwweg neer op driemaal de

opdrachtwaarde. Daarbij is geen onderscheid gemaakt in soorten schade (zoals directe en indirecte of gevolgschade). De wet maakt dit onderscheid namelijk niet en bovendien is het niet opportuun de aansprakelijkheid nog verder te beperken. De beperking van de aansprakelijkheid brengt immers al met zich dat Koper een deel van de door Leverancier veroorzaakte schade zelf moet dragen en/of moet bekostigen uit gemeenschapsgeld. Een verdere beperking in de AWIV is daarom niet aan de orde. In bepaalde gevallen kan er aanleiding zijn om andersluidende afspraken te maken over de hoogte van de aansprakelijkheid. Bijvoorbeeld: wanneer er een groot risico is op een hoge schade, kan dit aanleiding zijn om de aansprakelijkheid te verhogen. Het verdient aanbeveling om voor een afwijking van de hoogte van de aansprakelijkheid advies in te winnen bij de juridische afdeling.

Artikel 14 Overmacht

"Overmacht" is geen wettelijk begrip. De wet gaat uit van een al dan niet toerekenbare tekortkoming. Een tekortkoming kan de schuldenaar niet worden toegerekend, indien zij niet te wijten is aan zijn schuld en ook niet volgens de wet, rechtshandeling of in het verkeer geldende opvattingen voor zijn rekening komt. In het spraakgebruik hanteert men daarvoor het begrip "overmacht".

Partijen kunnen "overmacht" bij Overeenkomst nader invullen. Uitgangspunt daarbij moet echter zijn dat dit begrip zo beperkt mogelijk wordt uitgelegd. In de AWIV worden de omstandigheden opgesomd die in ieder geval géén beroep op overmacht rechtvaardigen.

Artikel 15 Ontbinding

Op grond van artikel 6:265 van het Burgerlijk Wetboek geeft iedere tekortkoming van een Partij in de nakoming van een van haar verbintenissen aan de wederpartij de bevoegdheid om de overeenkomst geheel of gedeeltelijk te ontbinden, tenzij de tekortkoming, gezien haar bijzondere aard of geringe betekenis, deze ontbinding met haar gevolgen niet rechtvaardigt. Voor zover nakomen niet al direct blijvend of tijdelijk onmogelijk is, ontstaat de bevoegdheid tot ontbinding pas wanneer de schuldenaar in verzuim is.

Degene die wil ontbinden moet kunnen aantonen dat sprake is van een tekortkoming van de andere Partij in het nakomen van haar verplichtingen zoals neergelegd in de Overeenkomst. Die bewijslast dat niet is nagekomen ligt dus bij hem. Daarnaast moet de tekortkoming zodanig ernstig zijn dat ze ontbinding ook rechtvaardigt. Het bewijs dat de tekortkoming ontbinding niet rechtvaardigt, rust op de Partij die tekort is geschoten.

Het kan zijn dat een Partij als gevolg van overmacht haar verplichtingen niet kan nakomen. Daarmee wordt bedoeld dat sprake is van een niet-toerekenbare tekortkoming. Een tekortkoming kan de schuldenaar niet worden toegerekend, indien zij niet te wijten is aan zijn schuld en ook niet volgens de wet, rechtshandeling of in het verkeer geldende opvattingen voor zijn rekening komt. Daarnaast zijn in de AWIV meer omstandigheden opgenomen op grond waarvan de Overeenkomst kan worden ontbonden, zoals bijvoorbeeld ingeval van faillissement van Leverancier (lid 3). De Overeenkomst kan eventueel gedeeltelijk ontbonden worden. Een deel van de Levering kan dan toch door Leverancier worden uitgevoerd. Soms is het vertrouwen in elkaar echter zo verminderd dat ook een gedeeltelijke ontbinding geen reële optie meer is. Omdat dit in het algemeen een complexe zaak is, verdient het aanbeveling in een dergelijk geval contact op te nemen met de juridische afdeling.

Door ontbinding van de Overeenkomst worden Partijen voor de toekomst bevrijd van hun verplichtingen en ontstaat een verbintenis tot het ongedaan maken voor hetgeen in het verleden al gepresteerd is (zie artikel 6:271 van het Burgerlijk Wetboek). In beginsel is de ontvanger verplicht tot teruggave van de prestatie in de staat waarin zij zich bij ontvangst bevond. Is het ongedaan maken door de aard van de prestatie niet mogelijk, dan kan de ontvanger verplicht zijn tot schadevergoeding.

Hoofdstuk VI – Diversen

Artikel 18 Overdracht rechten en verplichtingen uit de Overeenkomst

Het komt voor dat Leverancier gedurende de looptijd van de Overeenkomst wordt overgenomen door of fuseert met een ander bedrijf. Als de rechtspersoon waarmee is gecontracteerd een andere wordt, is de vraag wat er met de lopende Overeenkomst gebeurt. Zonder schriftelijke toestemming van de ene Partij is het de andere niet toegestaan rechten en verplichtingen voortvloeiende uit de Overeenkomst aan een derde over te dragen. Indien deze toestemming niet wordt gegeven, dan heeft een overdracht geen effect en blijven beide Partijen gebonden aan de Overeenkomst. In lid 2 is uitdrukkelijk een uitzondering opgenomen op het toestemmingsvereiste bij de vestiging van beperkte rechten. Dit om zeker te stellen dat de algemene voorwaarden niet in de weg staan aan de mogelijkheid voor Leveranciers hun huidige en toekomstige vorderingen aan een kredietinstelling te verpanden, in ruil voor kredietfaciliteiten.

Artikel 19 Verzekering

Uitgangspunt is dat Leverancier verplicht is zich op een naar verkeersnormen passende en gebruikelijke wijze te verzekeren. Veelal is dat bij de contractsluiting al het geval, maar ook een aparte, door de Leverancier af te sluiten verzekering ten behoeve van de Overeenkomst met Koper behoort tot de mogelijkheden. Het adequaat verzekerd zijn door Leverancier biedt uiteraard meer zekerheid tot verhaal van eventuele schade.

In de praktijk (zeker bij contracten met buiten Nederland gevestigde multinationals) blijkt het tonen van polissen en bewijzen van premiebetaling soms op bezwaren te stuiten. In dat geval kan genoeg genomen worden met een schriftelijke verklaring van de verzekeraar dat Leverancier genoegzaam verzekerd is.

Artikel 20 Omkoping en belangenverstrengeling

Corruptiebestrijding en integriteit in het algemeen zijn voor Koper van groot belang. De gedragingen genoemd in dit artikel zijn strafbaar gesteld in het Wetboek van Strafrecht en vormen voldoende grondslag om de Overeenkomst met Leverancier te ontbinden.

Artikel 22 Melding in publicaties of reclame-uitingen

Onder dit artikel valt niet de situatie waarin een Leverancier het contract als referentie wil opgeven in een aanbestedingsprocedure. Dan geldt immers dat de gegadigde of inschrijver alleen door middel van (vroegere) opdrachtgevers zelf aan de referentie-eis kan voldoen.